

gospoparsko tako, da bo mogoče svoje ljudi preživljati doma. — Tako izpopolnjena knjiga naj ne manjka pri nobenem zavednem slovenskem izobražencu!

Dr. Vinko Zupan.

Ilustrovani narodni koledar 1912. Uredil dr. A. Dolar. Leto XXIII. Lastnina, zaloga in tisk Zvezne tiskarne v Celju. 8°. 138 str. + Oglasi. Cena 1 K 70 v.

Bil je to nekdanj naš „salonski“ koledar in po svoji zunanji opremi je ostal še do danes, toda glede njegove notranjosti bi si želeli marsikaj. Čemu toliko leposlovja in še tako plitvega? Razen Cankarjeve črtice „Sošolci“ in še tudi Novačanove novelice „Romantični intermezzo“ bi lahko g. urednik vse drugo poslal med feljtonske enodnevnice. „Martinus“ sicer trdi, da ni poet, pa mu ne verujemo. — Janko Lešničar je napisal „Nekaj o časnikarstvu in časnikih“, M. V. Brezovnik je skušal poljudno očrtati težavni „Problem življenja“; „Kratek pregled važnejših dogodkov“ je dobro skiciran in bi bil lahko daljši. Nerač pogrešam življenjepisnih črtic, ki so dajale prejšnjim letnikom stalno vrednost. O „ilustracijah“ govoriti... no, letos je rešil umetniško čast — „Schichtov pritlikavec“.

J. Poljanec.

Koledar družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani za prestopno leto 1912. Izdalo in založilo vodstvo. V Ljubljani 1911. 8°. 175 str. Cena 1 K 20 v.

Med članki, posvečenimi narodnemu delu, ima posebno važnost razprava R. Orla o „Jezikovni meji na Goriškem“ z dodanim zemljevidom. A. Beg se spominja velike dobrotnice gospe Marije Vilharjeve, g. urednik pa umrlega utemeljitelja naše šolske družbe, dr. Josipa Vošnjaka. „Vestnik“ nam polaga natančni obračun o delovanju naše največje vseslovenske organizacije, namenjene rešitvi ogrožene slovenske dece. V šolskem letu 1910./11. je družba vzdrževala in podpirala 10 otroških vrtcev s 1329 otroki in sedem ljudskih šol s 1716 učenci ob sklepu leta. Podružnic je bilo — 197.

Slovenski sokolski koledar za leto 1912. Uredil dr. Gv. Sajovic. VII. letnik. V Kranju 1911. M. 8°. 166 str. Cena 1 K.

Poleg običajne koledarske vsebine prinaša letošnji sokolski koledar v strokovnem delu Moletovo „Sokolsko himno“ in članke dr. P. Pestotnika (Ob 50-letnici češko-slovanskega sokolstva), dr. V. Murnika (Nekaj o slovenskem sokolstvu), dr. Gv. Sajovca (Iz naše kronike I. 1911.), opise sokolskih domov v Prvačini, v Il. Bistrici in Domžalah. Poučna je statistika o telovadbi Slovencev na srednjih šolah, o slovanskem sokolstvu, o inorodnih telovadnih organizacijah in o slovanskem sokolskem časopisju. — Po svoji bogati vsebini in njeni spretni ureditvi gre med našimi strokovnimi koledarji sokolskemu brezdvomno prvo mesto!

— in —

Fra. Lovro Mihačević, Po Albaniji. Dojmovi s puta. Zagreb 1911. Izdala Matica Hrvatska. V 8° 141 str.

Zanimiv in poučen spis je ta s slikami opremljena monografija o Albancih ali Šćipetarih, kakor se sami zovejo. Kolikokrat čitamo o tej nemirni pokrajini in nje svobodoljubnih prebivalcih v časnikih, ne da bi vedeli kaj natančnejšega o njih samobitnosti. Tu pa nam v lahkotnem slogu pripoveduje izvrsten poznavalec o deželi in ljudstvu, ki ga pozna ne samo s potovanja, ampak tudi iz službenega poslovanja med tem narodom. Mihačević je namreč provincijal frančiškanske provincije v Albaniji in je že 14 let preživel med tem narodom. Zato pa je spis vseskozi zanimiv in menim, da se bo vsakemu bralcu godilo tako kakor meni, da knjižice ne da prej iz rok, dokler je ne prečita. Prvi del je potopisnega značaja; v njem pri-